

Bemærkninger til forslaget

Hjemløshed skyldes en lang række forhold, og ingen hjemløses historier er ens. Alligevel er der en række fællestræk ved nogle af de problemstillinger, der bidrager til at forårsage hjemløshed, ligesom der er en lang række sammenlignelige problemstillinger, der følger af hjemløshed.

Baggrunden for forslaget er en voldsom indignation over, at et så rigt samfund som det danske i disse år efterlader flere og flere borgere i ufrivillig hjemløshed. Som hjemløs skal den enkelte dagligt og alene kæmpe med en ophobning af problemer lige fra psykiske problemer, misbrugsproblemer og helbredsproblemer til de helt basale forhold vedrørende mad, tøj, varme og tag over hovedet.

Forslagsstillerne er optaget af, at den kommunale omlægning i forbindelse med strukturreformen ikke kommer til at efterlade et uklart ansvarsforhold, hvorfor en præcisering af ansvaret for hjemløseproblematikken er stærkt påkrævet. De hjemløse har ingen stærk interesseorganisation til at varetage deres interesser eller kommunale råd, som vi kender fra f.eks. handicapområdet. Udsatte grupper bør sidestilles med handicapområdet og sikres indflydelse i det lokale demokrati.

At antallet af hjemløse er vokset, er åbenlyst for enhver, der færdes i de større byer. I takt med dette er de problemer, som de hjemløse står overfor, ligeledes vokset. Både de hjemløse selv, gadearbejderne, men også politiet kan berette om, at hjemløse udsættes for en lang række overgreb og ydmygelser, og at hjemløshed dermed også gør den enkelte til offer for vilkårlig vold og chikane i et stadig mere råt miljø. Livet på gaden er simpelt hen blevet mere farligt, og de hjemløse står yderligere udsat.

Forslagsstillerne er naturligvis opmærksomme på, at der blandt en mindre gruppe hjemløse findes en kultur, hvor hjemløsheden er en frihedsform – en frihed fra en række samfundsmæssige normer og strukturer. Det er ikke denne gruppe af hjemløse, som forslagsstillerne ønsker at disciplinere eller tilpasse. Forslaget retter sig mod den ufrivillige hjemløshed, som typisk betinges af psykiske problemer og/eller misbrug. For-

slaget er derfor heller ikke udtryk for et ønske om at fjerne fattigdoms- og hjemløseproblematikken fra bybilledet for at kunne fremvise pænhed og velstand over for byens borgere og turister, men et ønske om at komme ufrivilligt hjemløse til hjælp, så der opnås en garanti for en form for bolig, tilbud om misbrugsbehandling, hjælp til somatiske så vel som psykiske problemer, reel mulighed for at undgå livet på gaden med den udsathed, det giver i forhold til vold etc.

I juni 2000 indgik den daværende regering en aftale med de kommunale parter om en handleplan for hjemløse. Hjemløseområdet er i dag en del af regeringens handlingsprogram »Det fælles ansvar« – hvor der ikke er en konkret beskrivelse af, hvornår og hvordan vi forebygger hjemløshed. Der er brug for en meget konkret handlingsplan med beskrivelse af de nødvendige virkemidler, som skal iværksættes inden udgangen af 2010.

Der er efter forslagsstillerne mening behov for et målrettet arbejde, som systematisk tager hånd om så vel det lovgivende som det forebyggende og opfølgende arbejde. En række problemstillinger er helt åbenlyse:

- Manglende lovgivning, der sikrer mod hjemløshed.
- Mangel på boliger i det hele taget.
- Mangel på boliger, som imødekommer særlige behov hos mennesker uden egentligt netværk.
- Mangel på psykiatriske sengepladser.
- Fejlslagen distriktspsykiatri.
- Manglende rettidige behandlingstilbud i forbindelse med misbrug.
- Manglende tiltag i forbindelse med arbejdsløshed, skilsmisser, depressioner etc.
- Styrket indsats for at bibeholde risikogruppen i kontakt med arbejdsmarkedet på fleksible vilkår.

Lovgivning og konventioner

Den europæiske socialpakt, som Europarådet fremlagde i 1961, og som Danmark har ratificeret, men ikke inkorporeret, og som blev revideret i 1996, hvor bl.a. artikel 31 blev tilføjet, siger, at alle har ret til en passende bolig. Efter bestemmelsen er landene for-